

SOS per l'exploració de l'Antàrtida

«El cementerio de icebergs», nova aventura científica de Sergio Rossi i Toni Polo

RAÛL MAIGÍ / Barcelona
● Sergio Rossi, biòleg, aporta una trama basada en un tema científic; Toni Polo, periodista, construeix els personatges i l'escriu. Amics des de

petits, aquests barcelonins s'han convertit en parella literària. Després del seu debut amb *Medusa*, ara tornen amb una nova aventura científica protagonitzada pel doctor Tomàs

Martí. A *El cementerio de icebergs* (Plaza Janés) aborden l'extracció de tàntal a l'Antàrtida, i adverteixen que l'exploració massiva del continent blanc serà una realitat ben aviat.

Tot i que hi ha vigent un tractat per preservar el continent, els autors creuen que l'Antàrtida està greument amenaçada. «Els governs estan pagant investigacions que no els importen, però així hi tenen un peu posat per quan s'hagi de repartir el pastís i es pugui explotar l'Antàrtida», afirmen. A *El cementerio de icebergs* tornen a donar protagonisme al científic Tomàs Martí, el mateix que va investigar la plaga de meduses, que ara es veu immers en un conflicte d'interessos per l'exploració de l'Antàrtida. Rossi ja ha treballat en diferents projectes al continent blanc. Hi ha estat dos cops i va viure en el mateix vaixell que apareix a la novel·la, el *Polarstern*, el trencaglaç més gran del món. «Hi vaig estar dos mesos tancat. És com un *Gran germà*, no et nomenen, perquè no pots marxar, però passes dos mesos veient les mateixes cares en una atmosfera molt íntima», explica Rossi, que ha traslladat al llibre persones concretes i també qüestions científiques que hi va treballar i que han estat publicades en revistes especialitzades. «La idea és utilitzar aquests personatges per crear històries i transmetre un missatge perquè la gent conegui els problemes que ens afecten, amb un rerefons científic molt rigorós però alhora que sigui distret, que el lector s'ho passi bé», diu Rossi. Com apunta Polo, està «traduït al llenguatge

Toni Polo i Sergio Rossi, fa uns dies a Barcelona. / QUIM PUIG

del carrer» perquè tothom ho entengui.

La parella literària Rossi-Polo va començar a gestar-se fa deu anys. «Vam començar a treballar en *Medusa* el febrer del 2000, i quan el Sergio m'explicava l'argument ho veia com una ficció. Com vols que tanquin una platja per una plaga de meduses? I al cap d'uns anys va passar!», comenta Toni Polo. A *Medusa* (2007) abordaven la proliferació d'una medusa desconeguda que s'estén per tot el planeta. «No ens vam inventar res,

simplement ho vam exagerar», afirma Rossi, qui ha estudiat a fons aquest tema. La versemblança de les seves històries és fonamental per a ells, amb l'objectiu de poder transmetre un missatge ecològic, fins i tot i en certa forma divulgatiu, mitjançant una trama d'aventures en la qual, com en aquest cas, hi ha assassins, militars i mercenaris barrejats en una expedició científica. «La intenció és que no hi hagi res que no pugui ser; hi ha més ciència que ficció», asseguren.

En el cas de *El cementerio de icebergs*—el presenten el 7 d'abril a l'Arts Santa Monica—, tracten la mineria submarina, una realitat ja a diferents indrets del planeta. «El que diem és que quan es pugui explotar l'Antàrtida des d'un punt de vista tecnològic ja veurem què passa... El missatge de conservació se n'anirà en orris i es prioritzarà el fet que necessitem urgentment satisfer les nostres necessitats de minerals, recursos petrolífers, etc.», subratlla Rossi. Ja tenen preparades noves aventures per al professor Martí. La idea dels autors és fer una sèrie de novel·les, sempre amb un problema ecològic com a rerefons, i que tracti temes d'actualitat. El proper se situarà a Sud-amèrica amb el fenomen natural conegut com El Niño, el qual relacionaran amb el canvi climàtic.

Rossi vaticina un futur de molts canvis. «Anem cap a un món diferent amb bastant pitjor qualitat de vida», opina. «Vivim molt bé i per molt sensibilitzats que estiguem, el que passi a l'Antàrtida ens cau molt lluny... Necessitem els recursos, els cotxes han de funcionar!», sosté. Igualment, Polo creu que «l'ecologia no li importa a ningú, excepte quan afecta l'economia, que és el que va passar amb les meduses quan es van haver de tancar platges». «Els científics parlen, però ningú no els fa cas fins que no passa alguna cosa», insisteix.

música | cor de windsbach

Un missatge per a l'home

► Programa: Obres de Vivaldi, Bach i Mozart.

Intèrprets: Windsbacher Knabenchor amb els Deutsche Kammer-Virtuosos Berlin i solistes, dirigits per Karl-Friedrich Beringer

Lloc i dia: Palau de la Música, 16 de març.

JORDI MALUQUER

Ibercàmera encerta a dur una important massa coral de nois a la sala del Palau de la Música, adequats a la seva acústica, i una orquestra de càmera, amb què es van ubicar a dins de l'escenari sense depassar l'arc acústic. Per això, se sentien perfectament. Els nois són interns d'una escola de la ciutat de Windsbach, a la regió de Francònia.

Si bé la promoció del concert destacava la *Missa de la coronació KV 317* de Mozart, va semblar que la peça més destacada va ser la *Cantata BWV 27 Qui ho sap si el meu final és a prop?*. Com que en les òperes és important l'argument no podem menystenir el text en les obres musicals que en contenen. I en aquest cas, el text s'inspira en un evangeli de Sant Lluç que narra la resurrecció d'un jove i conclou que la cosa certa és que tots hem de morir «la vida no té altre destí que poder morir plàcidament» això sí, tot salvant una engruna de fe. Aquesta apologetica resta ben distant dels discursos tremendistes dels predicadors dels anys 40. I penso que, en certa manera, el director Beringer, que fa 33 anys que és al capdavant del cor, és el missatge que ens ha volgut recordar. No en va, el cor de nois és actiu i l'ambaixador cultural de l'Església evangèlica luterana de Baviera. La cantata va lliscar fina i profunda amb un convenciment que depassava l'estricta esfera musical. Entre els quatre solistes, va destacar el tenor Markus Schäfer, amb una veu lluminosa.

El concert havia començat amb el magnífic *Glòria, RV 589* d'Antonio Vivaldi que van interpretar, amb una vivor quasi llatina, orquestra i cor. Altra cosa van ser les dues solistes, distanciades del lliurament a què ens han avesat els especialistes vivaldians. En la segona part, hi va haver la citada *Missa de la Coronació*. Vam apreciar com la soprano Jutta Maria Böhnert destacava en la interpretació mozartiana d'una obra escrita el 1779 que, més que traspuar una estricta religiositat, és apta per utilitzar-se en alguna cerimònia mundana com quan Salieri la va dirigir el 1791 a Praga amb motiu de la coronació de Leopold II com a rei de Bohèmia. També a instàncies de l'aleshores cardenal Ratzinger, es va interpretar al Vaticà a davant de Joan Pau II, just quan els liturgistes d'aquí pugnaven per prohibir la música clàssica a les esglésies o les misses de grans compositors si no hi cantava el públic fidel. Els nois de Windsbach i el director, amb la mateixa orquestra, havien actuat el 2004 i el 2008 a Ibercàmera. Esperem que tornin.

Els reptes de les indústries culturals d'Europa, a debat avui a Barcelona

EL PUNT / Barcelona
● Barcelona és la seu, avui i demà, de la principal trobada en matèria cultural durant la presidència espanyola de la Unió Europea. El Ministeri de Cultura i la Comissió Europea (CE), en col·laboració amb la Cambra de Comerç de Barcelona, organitzen el Fòrum Europeu d'Indústries Culturals (FEIC), concebut com un punt de

trobada i de diàleg del sector cultural, en què la CE presentarà les línies estratègiques del *Llibre verd sobre les indústries culturals i creatives*. Un total de 500 professionals vinculats als principals lobbies industrials de la cultura i les empreses del sector debaten sobre els reptes de futur. Els principals eixos que abordarà aquest fòrum són el finançament de les

indústries culturals, els reptes dels seus professionals, la internacionalització, la propietat intel·lectual i la gestió de drets, i el desenvolupament territorial. El FEIC—que precedirà la reunió informal de ministres de cultura de la UE que tindrà lloc aquest dimecres dia 31 de març a Barcelona—vol donar continuïtat al Congrés Internacional d'Economia i

Cultura que es va celebrar el mes de maig de l'any passat a la capital catalana, organitzat també per la Cambra de Comerç de Barcelona i el Ministeri de Cultura. La trobada, que tindrà lloc a la Casa Llotja de Mar, s'inicia aquest migdia amb la intervenció de les autoritats polítiques i una conferència de l'escriptor i divulgador científic Eduard Punset.

BARCELONA

L'artista de les bombolles Pep Bou rebrà el premi Max de noves tendències 2010

● Després d'estar experimentant i actuant durant 30 anys per tot el món a partir de la màgia de les bombolles, Pep Bou rebrà aquest any el premi Max de noves tendències 2010, que concedeixen els socis de la Societat General d'Autors i Editors (SGAE). Aquesta és una de les quatre estatuetes que es lliuren per designació directa en la tretzena edició dels guardons juntament amb el premi Hispanoamericà, el premi de la crítica i el premi d'honor. Pep Bou rebrà el guardó durant la cerimònia de lliurament dels premis, el 3 de maig vinent, al Museu Reina Sofia de Madrid. Un dels impulsors que Bou elaborés espectacles a partir de la fragilitat de les bombolles de sabó va ser Joan Brossa, autor de la distinció en forma de poma que reben els guanyadors del Max. / EL PUNT